

रुनः अस्मिन्नेके ब्राह्मणवदन् पात्रमिति च घट्टकार्थः ॥२७॥ तीर्थमपि ब्राह्मणवद्व्याह मलदिति ॥२८॥ इति अत्र नुशासने आ० नवमोऽध्यायः ॥९॥
 रदस्य दद्यादित्युक्तं मित्रं उपकारमपेक्ष्य उपकर्तुं सह तदुपकारमनपेक्ष्योपकर्तुं तस्मात् कृपया वेत्यर्थः ॥११॥ २॥ ३॥ उपाध्यायस्य उपदेशकर्तुः भाष्येन न शरद्वयमनिर्दद्यादित्यादि शास्त्रेण ॥४॥ दुरु

इतोदत्तेन जीवंति देवताः पितरस्तथा ॥ तस्माद्दानानि देया नि ब्राह्मणेभ्यो विजानता ॥२७॥ महद्भिर्भरतश्च ब्राह्मणस्तीर्थमुच्यते ॥ वेलायां न तु कस्यां चिद्
 च्छेदितो ह्यपूजितः ॥२८॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० आनु० दानधर्मश्रृंगालवानरसंवादे नवमोऽध्यायः ॥९॥ युधिष्ठिर उवाच मि
 मित्रसौहार्दयो गेन उपदेशं करोति यः ॥ ज्ञात्याऽधरस्य राजर्षे दोषस्तस्य भवेन्नवा ॥१॥ एतद्दिच्छामितत्वेन व्याख्यातुं वै पितामह ॥ स्तृक्ष्मागतिर्हि धर्मस्य यत्र मु
 ह्यंति मानवाः ॥२॥ भीष्म उवाच अत्र ते चर्तयिष्यामि शृणु राजन्यथाक्रमं ॥ ऋषीणां वदतां पूर्वश्रुतमासीद्यथापुरा ॥३॥ उपदेशो न कर्त्तव्यो जातिहीन
 स्य कस्यचित् ॥ उपदेशो महादोष उपपाध्यायस्य भाष्यते ॥४॥ निदर्शनमिदं राजन श्रृणु मे भरतर्षभ ॥ दुरुक्तवचने राजन्यथा पूर्वयुधिष्ठिर ॥५॥ ब्रह्मभ्रम
 पदे वृत्तं पार्श्वे हि भवतः शरभे ॥ तत्राश्रमपदं पुण्यं नाना वृक्षगणायुतं ॥६॥ नानागुल्मलताकीर्णं मृगदिजनिषेवितं ॥ सिद्धचारणा संयुक्तं रम्यं पुष्पितका
 ननं ॥७॥ व्रतिभिर्बहुभिः कीर्णं तापसेरुपसेवितं ॥ ब्राह्मणैश्च महभागैः सूर्यज्वलनसन्निभैः ॥८॥ नियमव्रतसंपन्नैः समाकीर्णतपस्विभिः ॥ दीक्षितैर्भरत
 श्रेष्ठयताहारेः कृतात्मभिः ॥९॥ तपोध्ययनघोषैश्च नार्दितं भरतर्षभ ॥ बालखिलैश्च बहुभिर्यतिभिश्च निषेवितं ॥१०॥ तत्र कश्चिदसमुत्साहं कृत्वा शरदोद
 यान्वितः ॥ आगतो ह्याश्रमपदं पूजितश्च तपस्विभिः ॥११॥ तांस्तदृष्ट्वा सुनिगणान् देवकल्याणहो जसः ॥ विविधां बहूनां दीक्षां संप्राहव्यतभारत ॥१२॥
 अथास्य बुद्धिरभवत्तपस्य भरतर्षभ ॥ ततो ब्रवीत्कुलपतिपादोऽसंगृह्य भारत ॥१३॥ भवत्प्रसादादिच्छामि धर्मवक्तुं द्विजर्षभ ॥ तन्मां च भगवन् वक्तुं प्र
 ब्राजयितुमर्हसि ॥१४॥ वर्णावरोऽहं भगवन् शरदो जात्यास्मि सत्तम ॥ शरद्वृषां कर्तुं मिच्छामि प्रपन्नाय प्रसीद मे ॥१५॥ कुरुपतिरुवाच
 न शक्यमिह शरद्रेण किंगमाश्रित्य वर्त्तितुं ॥ आस्यतां यदि ते बुद्धिः श्रुश्रूषा निरतो भव ॥१६॥ शरद्वृषया परां ह्यो कानवाप्यसि न संशयः ॥१७॥

कंदुः स्वस्थं नीचं प्रति रुक्तं वचनं ॥५॥ ६॥ ७॥ इति भिन्नश्रुतारिभिः तापसेर्वानप्रस्थैः ॥८॥ ९॥ यतिभिः संन्यासिभिः ॥१०॥ दशान्वितः सर्वभूताभयदानेन प्रब्रज्यां कृतवानित्यर्थः ॥११॥ दीक्षां
 नियमं ॥१२॥ तपस्येतपः कर्त्तव्ये ॥१३॥ वक्तुं अधिगतं वज्रगता वित्यस्य रूपं प्रब्राजयितुं विधिवत् स्त्रोचितं कर्म त्याजयितुं ॥१४॥ १५॥ किंगं संन्यासिचिदं सेवकस्य तत्र ब्रज्यानधिकारान्नयुक्तं ॥१६॥ १७॥